

عنوان مقاله:

نقش بازیابی عناصر معماری بومی بر طراحی پایدار منطقه ای نمونه موردی بادگیرها

محل انتشار:

کنفرانس ملی رویکردهای نوین در رفع موانع صنعت ساخت و ساز کشور - محور ویژه: عمران(سازه، ژئوتکنیک و مدیریت ساخت)، معماری و شهرسازی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

علی علایی - استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمانشاه کرمانشاه، ایران

میثم خسروی

خلاصه مقاله:

هنر معماری در ایران از سابقه ای کهن برخوردار است و در هر زمان دستهای توانا ذهن خلاق و ذوق و سلیقه مردم هنر دوست این سرزمین، پدیده های شگرفی بوجود آورده که در بسیاری از موارد اصول آن ریشه هنر معماری جهان شده است. پاره ای از این آثار در گوشه و کنار کشور پهناور ایران حکایت از معماری باشکوه ادوار هزار ساله را در قامت های استوار بناها نگهداری میکنند در معماری سنتی ایران بناها با توجه به هویت و فرهنگ ایرانی و قومی شکل گرفته اند و هیچگاه ترکیب و معماری بنا بر خلاف باور های فرهنگی دینی و قومی مردم آن ناحیه نبوده است. حتی تزیینات بکار برده شده نیز که از ارکان فرعی معماری بشمار می آیند. از این قاعده مستثنا نبوده اند. در این بناها ضمن حفظ هویت های فرهنگی در ساخت و ساز همواره پنج اصل مردم واری پرهیز از بیهودگی درونگرایی نیارش و استفاده از مصالح بوم آورد اصول کلی معماری ایرانی مطرح شده توسط استاد پیرنیا) رعایت شده است. آنچه در این بخش شایان توجه است این است که بیشتر اصولی که در معماری پایدار نوین در قرن بیستم مطرح شد. در معماری سنتی و قدیمی این مرز و بوم در اقلیم های مختلف رعایت میشد که خود موید تاثیر صحیح فرهنگ دین و سنت های مردم ایران بر چگونگی ساخت و ساز و معماری در سده های پیشین بوده است. این همان اصولی است که در عصر حاضر به فراموشی سپرده شده و با دوباره آفرینی این اصول منطبق با معماری معاصر رویکرد جدیدی را در معماری معاصر ایران ایجاد خواهد نمود.

کلمات کلیدی:

معمار بستنی معماری پایدار معماری بومی بادگیرها

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1900163>

